

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Soru Cevap Suriye Meselesinde Son Formül

Soru:

Rejimin Kuneytra, Guta ve daha öncesinde Halep'i ele geçirmesinden sonra Deraa'da yıllarca girmeye zorlandığı bölgelere kolaylıkla girmesinin ardından şimdi dikkatler İdlib üzerine yönelmektedir. Bu gelişmelerin incelenmesinin gerekliliğine işaret etmektedir. Kuşkusuz Amerika'nın rolü ve oyunlarını, müttefiklerinin pozisyonu ve oyunlarını, Türkiye gibi gerilimin azaltılması için garantör devletlere ve Rusya gibi fiili müdahalelere üstü örtülü onayında Amerika'nın rolünü görmüştük. Şimdi ne oluyor ve olacak? Bu devletler Suriye devrimi ile bu şekilde oynamayı nasıl başardılar? Üstlendikleri roller neler? Bundan sonra ne olacak?

Cevap:

1- 2011 yılında başladıktan ve Amerikan ajanı Beşşar'ı devireceği tehdidi ile birlikte devrime hâkim olan baskın İslami atmosfer ve bölgenin yönünü bütünüyle İslam'a yönlendirme potansiyeline sahip olmasından dolayı Suriye devrimi son derece önemli iki hususu bariz bir şekilde açığa çıkarmıştır. **Birincisi:** Ne Amerika ne de Avrupa'yı dost edinmeyen sağlam irade sahibi yerel güçlerin olduğu anlaşılmıştır. Bu yönüyle kâfirlerin nüfuzu olmaksızın ümmette ilk defa ve bu hacimde eşsiz bir güç doğmuştu. **İkincisi:** Suriye ve dünyaya hâkim güç Amerika bu sorunu çözmekten aciz kalmıştır. Bu mucizevi bir şeydi. Hâlbuki Suriye'de devletlerarası bir mücadele yok. Mücadele Amerika, kuklaları ve ajanları ile Suriye halkı arasında bir mücadeledir. Örneğin Avrupa'nın Yemen ve Libya'da olduğu gibi Suriye'de herhangi bir nüfuzu yok. Bilakis rejime, uşaklarına ve ajanlarına tamamen hâkim olan Amerika'dır. Dolayısıyla mücadele Amerika ve bağluları ile Suriye halkının muhlis olanları arasındadır. Buna rağmen Suriye devrimi Amerikan tahtını sarsmıştır. Öyle ki, eski başkan Obama bu meselenin saçlarını bile beyazlattığını söylemiştir: *"Beyazlamış saçlarımın büyük kısmını Suriye toplantılarına borçlu olduğumdan eminim"* [05.08.2016 Ray'ul Yevm]

2- Amerika bölgede Amerikan hedeflerinin gerçekleşmesi doğrultusunda iki farklı yol izlemiştir. Bunlardan birisi Suriye devrimini bitirmek ve ajanının yönetimini sürdürmek:

A- Birinci yol şu şekilde işledi. Şam'da rejimin devrilmemesi için askeri ve mali her türlü desteği sunmak. Bundan dolayı İran ve milislerini Suriye'ye göndererek Beşşar'ın yanında savaşmalarını sağladı. Sonra aynı gaye ile Rusya'yı sahaya sürdü. Rusya Devlet Başkanı Putin Suriye'ye Rus müdahalesinin 2015 Eylül sonu, eski Amerikan Başkanı Obama ile New York'ta düzenlenen toplantının hemen ardından gerçekleştiğini kendisi açıklamıştı. Ayrıca Amerika bütün uluslararası kuruluş ve kurumların, kimyasal silah kullanımına kadar varan şiddetli katliamlarına rağmen Beşşar rejimini kınama içerikli her hangi bir beyanatta bulunmalarını da engelledi. Hâlbuki Amerika kimyasal silah kullanmaması konusunda rejimi uyarılmış fakat rejimin yıkılmasından korktuğu için herhangi bir müdahale planını devreye sokmamıştı. Rejim 21 Ağustos 2013'de Guta'da kimyasal silah kullandığında savaş gemilerini rejimi vurması için göndermiş, fakat bunun Suriye rejiminin moral ve motivasyonunu olumsuz etkileyeceğini, alternatif bir ajan olgunlaşmadan devrilme ihtimalini düşünerek vaz geçmişti. Çünkü Amerika, bu bağlamda boşluğu doldurması için oluşturduğu Suriye Ulusal Koalisyonu'nda bu yeterliliği göremiyordu. Özellikle de SUK'un Amerika ve bölgedeki kuklaları ile irtibatlı bir yapı olduğu Suriye halkının nezdinde açığa çıkmış bir mesele idi. Bundan dolayı Amerika bu planından vazgeçmiştir. Rejimin kimyasal saldırısı barbarca ve son derece vahşi olmasına rağmen bu planından vazgeçmesi gören her göz için Amerika'nın rejimi muhafaza ettiğinin delili niteliğindedir. Bütün bunlara rağmen halk direnişi sürdürmüş hatta arazide ilerlemeler elde etmişlerdi.

B- İkinci yol ise devrimi kuşatma siyasetidir. Bu birincisinden daha tehlikelidir. Amerika grupları aldatici bir şekilde Suriye devriminin yanında olduğunu ilan etmiştir. Bu gruplar anlamış olsalardı Amerika'nın açıktan savaşmadığını vekâlet savaşı yürüttüğünü görürlerdi. 11 Ekim 2015 tarihinde yayınladığımızda neşriyatta buna dikkat çekilmişti. Şöyle ki *"Amerika, kendisini*

devrimcilerden yanaymış gibi gösteriyor. Açıkta devrimciler ile savaşması oldukça zor. Devrimciler, rejimi zarardan zarar uğrattılar ve henüz Amerikan alternatifi de olgunlaşmış değil. İşte kirli ateşli oyun da burada devreye girdi. Amerika, Rusya'ya bir misyon yükledi. Rusya, açıktan ve alenen devrimcilere karşı rejimi destekledi. Kendince devrimciler ile mücadele için haklı bir gerekçe ileri sürdü. Rejim de zaten Amerika'nın emriyle Rusya'yı Suriye'ye çağırma hazır ve bilfiil öyle de oldu... Rusya, Suriye'de Amerika'ya hizmet etmek için pis şeytani rolü oynamayı kabul etti!" Bu şekilde Amerika muhaliflere silah ve mali yönden destek vereceği açıklamalarda bulunuyordu. Fakat bu destek sözleri içi boş lakırdılardan başka bir şey değildi! Çünkü Amerika Türkiye ve Ürdün tarafından devrimcilere etkin ve güçlü silahların ulaşmasını engelliyor fakat devrimin yanında olduğu fikrini yerleştirmek ve bu çirkin oyununu perdelemek için ise mermi gibi hafif bazı malzemeleri ulaştırıyor, askeri eğitim desteği sunduğunu göstermeye çalışıyordu. Ancak bu destek üçü beşi geçmeyen sayılı kişilerin yararlanabildiği desteklerdi. Amerika bununla devrimci grupları eksenine çekmeyi hedefliyordu. Fakat Amerika bu iddiasının yalan olduğunun er ya da geç açığa çıkacağını ön gördüğü için bölgedeki uşaklarını özellikle Türkiye ve 2015 yılının başında Kral Selman döneminde Suudi Arabistan'ın yardımını istedi. Bu iki devlet Suriye devrimini kuşatmak; grup liderlerinin dostluğunu kazanmak ve devrimin İslami kimliğini sulandırmakla görevlendirilmişti. Türkiye ve Suud bu plan çerçevesinde istihbarat birimlerini seferber ettiler, kirli para desteği sundular ve bazı şeyhleri kullandılar. Onlara barınma ve güvenli sığınma imkânları, propaganda araçları ve zehirli para sundular.

3- O zamanlar Suriye devrimi hedefleri ve İslami kimliği hususlarında kararlılığa sahipti. Bu sebeple Amerika nüfuzunu yerleştirmek için söz konusu araçları yoğun şekilde kullanma gereksinimi duyuyordu. Hatta bazı kaynaklar Suriye'de bazı grupların aldığı mali desteğin bir milyar dolara yakın bir meblağa eriştiğini zikretmektedirler! Mali destek, medya imkânları ve güvenilir sığınaklar sayesinde Amerikan kuklası Türkiye ve Suud Arabistan'ın nüfuzu bu ülkelerle irtibatlı olan askeri muhalif gruplar üzerinde arttı. Özellikle bu iki devlet mali ve medya araçları ile bazı komutanları barizleştirdi ve onların popülaritesini artırarak arkalarındaki gruplar üzerinde nüfuz oluşturdu! Amerika bölgedeki ajanlarını ve tüm araçlarını seferber ederek Suriye devrimini yolundan çıkartmak ve hedefinden saptırmak istiyordu. Bunun için kendi ve Uluslararası koalisyonun Suriye'deki varlığını tamamıyla terörle yani Suriye devrim grupları ile savaş retoriği ile perdeleme yönüne gitti. Suriye savaşına katıldığı 2014 yılından itibaren hava saldırıları "terörist" olarak isimlendirdiği gruplarla sınırlıydı. Beşşar güçlerini vurmuyordu. Rusya ile koordinasyon halindeydi. Silahlı grupların liderlerinin çoğu ona güvendiler ve operasyonlarını istihbarat odaları ile koordineli bir şekilde yürütmeye başladılar. Dahası Amerika'nın "terörle mücadele" adını verdiği Amerikan çizgisi üzerinde yürüdüler. Grupların arasındaki çatışmalar ve haram olan kanın dokunulmazlığının çiğnenmesi savaş, asli cepheye (rejimi devirme) ilave edilen sözde "teröre" karşı Amerikan cephesi şeklinde iki farklı cephede sürdürmek durumunda kalan Suriye devrimini panik içine sürükledi. Muhalif gruplar asli cepheden uzaklaşmak ve Amerikan cephesine eklenmek üzere artan uluslararası baskılara ilave olarak bir de Türkiye ve Suud Arabistan'ın baskısıyla karşı karşıya kaldılar! "Fırat Kalkanı" adı verilen Türk müdahalesi grupları bu yöne iten bir işlev gördü. Nitekim Türkiye kendisine tabi olan gruplardan Halep'teki mevzilerinden çekilmelerini, IŞİD ile savaşmak için kuzeye yönelmelerini istedi. 2016 sonlarında Beşşar güçlerinin ve müttefikleri Rusya ve İran'ın Halep'i işgal etmeleri böylece mümkün oldu. Bu Türkiye'nin Halep'i Rusya'ya ve sonrasında rejime teslim etme operasyonuydu. Silahlı grupların Türkiye'nin isteğine icabet ederek Halep'te buldukları mevzileri terk etmeleri ve "teröre" karşı Amerikan cephesine katılmaları tehlikenin habercisiydi. Çünkü bu milyonlarca dolarla beslenen liderlerin grupları üzerinde güçlü etkisine işaret etmektedir. Artık Amerika uzunca bir beklemeden sonra Suriye devrimini bitirme hususunda umutlanmasına imkân veren yeni bir sayfa açmaya yöneldi. Amerikan siyaseti bundan sonra devrimi tasfiye etme doğrultusunda Suriye sahasını yönlendirmeye başladı. Bu, Amerika'nın ve tabi devletlerin askeri grup liderlerinin dostluğunu kazanmadaki başarısının ardından Amerika'nın artık gerçekleştirilebilir gördüğü bir hedef haline geldi. Ardından Erdoğan Fırat Kalkanı harekâtının benzerini tekrar etti. Rejimin İdlib'e girişini kolaylaştırmak için bir anda Zeytin Dalı Harekâtı başlattı. Bu arada rejim İdlib'e doğru ilerlemekteydi ve Ebu Zuhur havaalanını kuşatmışken Erdoğan bir anda Afrin'e operasyon kararı aldı. "Feylakuş Şam"ın askeri komutanlarından Yasir Abdurrahim yaklaşık 25 bin muhalif

savaşçının Afrin operasyonuna katıldığını teyit etmiştir. “ Özgür Suriye Ordusu’ndan 25 bin silahlı muhalif, Türkiye’nin Afrin operasyonuna katılmaktadır... [23.01.2018 Russia Today] Bu tamamen Amerika’nın izni ve onayı ile oldu. Nitekim Türkiye Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu “Suriye krizi ve sınır güvenlik birlikleri meselesini Amerikan Savunma Bakanı James Mattis ile 15 Ocak 2018 Pazartesi akşamı Kanada’da görüştiklerini ifade etmişti...” [17.01.2018 Anadolu Ajansı] Amerikan yetkililerinin beyanatlarından da Zeytin Dalı harekâtının ve Afrin meselesinin, Türk ordusu ve Özgür Suriye ordusunun operasyonlarının Amerika’nın rızası ve Rus-Amerikan koordinatörlüğünde yürütüldüğü anlaşılmaktadır. Bu beyanatlardan birisi şudur: “ABD Merkez Kuvvetler Komutanlığı, “Türkiye’nin “Afrin” şehrine yönelik operasyonu hakkında kendilerini bilgilendirdiğini söylemiştir.” [21.01.2018 Kudüs Press]

4- Halep’in teslim alınmasının ardından Suriye’de Amerikan siyasetinin ana hatları şu şekilde olmuştur:

A- Suriye sahasının dondurulması: Bu hedefin öne çıkan başlığı Türkiye’nin kendisine bağımlı silahlı grupları ateşkesin sağlanması için Rusya, İran ve Beşşar ile diplomatik görüşmelerin gerçekleştiği Astana sürecine taşınmasıydı. Bu süreç “gerilimin azaltılması” şeklinde adlandırılan ve bir bölgeden diğerine sıçratılan bir dizi anlaşmalarla başlamış ve o güne kadar Astana süreçlerine katılmamış grupların bulunduğu güneye kadar ulaşmıştı. Onlar da bu süreçte Astana görüşmelerine katıldılar. Bu görüşmelerin devam ettiği iki yıl boyunca Türkiye İran ve Rusya karşısında anlaşmaların garantör ülkesi olarak öne çıktı. İlk yıllarında devrimin kararlılığı çatışmayı durdurmaya mani oluyordu ve bu Obama yönetimi için çok uzak bir hedef olarak görünüyordu. Ancak Obama yönetiminin 2016 sonlarına doğru ve ardından Trump’ın gelişi ile birlikte bu hedef gerçekleşmeye başladı. Suriye sahasının dondurulması, Amerika açısından -Beşşar rejiminin askeri yönden devrilmesine doğrudan tehdit oluşturmaksızın- diplomatik görüşmelere kapı aralamak içindi. Bu görüşmelerde Amerika, rejimin meşruiyetini daimi olarak teyit etmekteydi. Bundan dolayı bu görüşmeler Beşşar’ın görevden uzaklaştırılacağına dair en ufak bir karar dahi içermemiştir. Amerika, BM ve kontrolündeki BMGK’yi kullanarak, Kofi Annan’dan Lahdar İbrahimi ve de Mistura’ya kadar defaatla özel temsilcilerini göndererek rejimle muhalifleri Cenevre’de bir araya getirmek için birçok konferans düzenlemiştir. 30 Haziran 2012’de gerçekleştirilen Cenevre 1 toplantısı rejimin kalıcı kılınması ve muhafazasına yönelik kararlar içermekteydi. Viyana’da 2015 yılı içinde gerçekleştirilen 1-2 konferansları aynı amacı içeriyordu. Viyana 2 konferansının en önemli maddelerinden birisi Suriye devletinin ve kurumlarının laik kimliğinin korunmasını içeriyordu. Ayrıca Amerika birçok uluslararası kararlar çıkarttı. Amerika’nın 18 Aralık 2015 tarihinde sunduğu ve meclisin oy birliği ile kabul ettiği 2254 sayılı karar Cenevre ve Viyana konferanslarında alınan kararların özeti niteliğindedir. Bu karar Suriye’deki siyasi çözüme referans teşkil eder hale gelmiş, tüm devletler hatta silahlı gruplar da, nüfuzu altında kaldıkları devletlerin etkisiyle bu kararın uygulanması çağrısında bulunmaya başlamışlardır. Beşşar’ın görevi bırakmasını hiçbir şekilde içermeyen bu karar onun ve rejiminin Amerikan himayesinde olduğunu gösteriyor. Halep’in Beşşar’a teslimi de bu atmosferde gerçekleşmişti. Bundan sonra silahlı grupların cepheleri açmama noktasında kararlara bağlı kalmaları ve sonrasında çatışmaların durdurulması zaten beklenen bir şeydi. Gerilimin azaltılmasının garantörlerinden olan İran ve Rusya rejim ile birlikte devrimcilerin kontrolündeki bölgeleri bir bir ele geçirdiler. Diğer üçüncü garantör ülke Türkiye ise sadece izledi. 2017’nin başında imzalanan ilk gerilimin azaltılması anlaşmasının daha mürekkebi kurumadan rejim bu garantör ülkenin gözleri önünde Vadi Barada’yı vurdu. Aksine rejim Doğu Guta’ya saldırı başlattığında istihbarat örgütü Guta’da “terörle mücadele” operasyonlarına katıldı. “Türkiye Cumhurbaşkanlığı Sözcüsü İbrahim Kalın, Perşembe günü düzenlediği basın toplantısında Türkiye’nin Doğu Guta’da aşırı grupların varlığını istemediğini ifade etti.” [15.03.2018 Reuters] Bu açıklama yapılırken rejim, İran, Rusya ve bağluları Guta’yı vahşi bir şekilde bombalıyordu. Sanki Türkiye ve Erdoğan onlar için meşrulaştırıcı bir işlev görüyordu!

B- “Terörle mücadele” adıyla Amerikan siyasetine eklemelenmek: ABD Başkanı Trump’un IŞİD’den kurtulma konusunda kararlılığını ilan ettikten sonra Musul harekâtına kadar Amerika bu siyaset bağlamında dört cephede yürüdü:

- Birinci cephe: Amerikan ordusu, IŞİD’i Rakka’dan çıkartmak için Amerika destekli Kürt

grupları seferber etti. Aynı şekilde Suriye'nin doğusunda bulunan diğer grupları IŞİD ile savaşması için seferber etti. Böylece Suriye'nin kuzeyindeki özellikle Kürt bölgelerindeki Kürt grupları önemli bir ağırlığa sahip oldular. Bunların içinde en çok öne çıkan, Suriye Demokratik Güçleri adlı gruptur. Bu grup Amerikan desteğiyle IŞİD'in kontrolündeki önemli bölgeleri geri almış ve Fırat'ın doğusunu ele geçirmiştir. Suriye topraklarının yüzde 28'ine tekabül eden bu bölge ülkenin petrol, doğal gaz, su ve zirai kaynaklar açısından en zengin bölgesidir. Bütün bunlar rejime herhangi bir etki için değildi. Kürt grupları Amerika'nın emri ile hareket ediyor ve asla rejimle karşı karşıya gelmiyorlardı. Son zamanlarda birçok medya kanalının da Kürtlerden oluşan birliklerin Suriye Demokratik Güçlerine katıldıkları ve Amerika'nın emri ile Şam-Kamuşlu arasında gerçekleşen anlaşmalar çerçevesinde birçok bölgeyi rejime teslim ettikleri yönünde haberler vermektedirler. Demokratik Birlik Partisi'ni (PYD) buna iten değişiklikler ve sebepleri hakkında konuşan "Kürt Ulusal Konseyi" liderlerinden Fuad Aleyko bunun Suriye rejimi ile yapılan gizli bir anlaşmaya dayandığını ifşa etti. Bu anlaşma gereği en son teslim edilen bölgeler Haseke'nin Neşve Mahallesi ve Fırat'ın batısında kalan diğer bölgelerdir. [16.07.2018. <https://arabi21.com>] Hierapolis sitesinin kaynağını açıklamadığı bir habere göre "Geçtiğimiz Cumartesi günü Suriye Demokratik Güçleri'ne bağlı Munbiç Askeri Konseyi'ni temsil eden bazı şahsiyetler ile Esed rejimine bağlı yetkililer arasında Baas partisinin Halep'teki merkezinde bir toplantı gerçekleşmiştir. Toplantıda "Munbiç kentindeki Güvenlik Dörtgeni bölgesi ile şehrin güneydoğusundaki Teşrin Barajı'nı rejim milislerine teslim etme işlemi konuşulmuştur." [11.07.2018 www.qasioun-news.com] Suriye'nin kuzeyindeki Kürt grupların liderleri Amerika'nın elinde rehin haline gelmişlerdir. Amerika, onlardan ajanı Beşşar'ın kanatları altına dönmelerini istediğinde bunu asla reddetmeyeceklerdir. Bunun işaretleri de belirmiştir. Ray'ul Yevm sitesi, 07 Haziran 2018'de önde gelen Kürt lider Salih Müslim'den rejimle yapılan müzakereler hakkında şunları aktarmaktadır: "Kapılarımız daima herkese açıktı. Esed'in son açıklamalarında değişiklik gördük. İki ay önce bizi terörist olarak niteliyordu, şimdiyse görüşmelerden bahsediyor. Bu bir ilerlemedir... Herkes nasıl çıkarını düşünüyorsa biz de çıkarımızı düşüneceğiz." Öncesinde Londra merkezli El Arab gazetesi, 27 Eylül 2017 günü Suriye Dışişleri Bakanı Velid Muallim'den "Suriyeli Kürtler, Suriye Arap Cumhuriyeti sınırları içerisinde özerk bir yönetim istiyorlar. Bu mesele görüşme ve diyaloga müsait bir konudur." dediğini aktarmıştır. Kuşkusuz rejim ve Kürt gruplar Amerika'nın elinde kartlardan bir karttır ve Amerika'nın siyasi çözümünün önünde herhangi bir engel teşkil etmemektedirler. İster 2011 öncesindeki pozisyonlarında ister Suriye içerisinde özerk bir yönetim biçiminde olsun Amerika onlar hakkında ne dilerse ne onlar ne de rejim reddedemez.

- İkinci cephe: Bu cepheye Türkiye, 24 Ağustos 2016'da Kuzey Halep'e düzenlediği Fırat Kalkanı harekâtıyla ve 20 Ocak 2018'de de Zeytin Dalı harekâtıyla liderlik etmiştir. Bu iki harekât sırasında rejimin Halep ve güney İdlib'e girmesi kolaylaşmıştır. Zira söz konusu gruplar Türkiye'nin emriyle rejimle savaşı bırakıp Fırat Kalkanı ve Zeytin Dalı harekâtına katıldılar. Bunun sonucunda Halep ve güney İdlib düştü veya düşmek üzere! Bugüne kadar Amerika'nın emirleri ile hareket eden Türkiye İdlib'te yeni bir rol üstlenmiştir. 07 Ekim 2017 tarihinden itibaren gözetleme birlikleri ile bölgeye girmiş, ardından İran ve Rusya ile yapılan gerilimi azaltma anlaşması çerçevesinde kontrol noktaları oluşturmuş ve birliklerini yaygınlaştırmıştır. Bu Erdoğan'ın Amerikan Başkanı Trump ile 21 Eylül 2017 tarihinde New York'taki görüşmesinin ardından gerçekleşti. O gün Trump şu açıklamayı yapmıştı: "Erdoğan benim arkadaşım haline geldi." [21.09.2017 Anadolu Ajansı] İki lider arasında gerçekleşen görüşmenin konusu Suriye'deki son gelişmelerdi. Ve Trump Türkiye'nin İdlib'e girişini onayladı. "Türk ordusu Astana sözleşmesi gereğince gerilimin azaltılması bölgeleri oluşturma amacıyla Suriye'nin İdlib kentinde gözetleme operasyonlarına başladı..." [09.10.2017 Sky News Arabia] enabballadi.net sitesi Türkiye'nin operasyonunun devam ettiği 13 Mayıs 2018 tarihinde şu haberi paylaştı. "Türkiye İdlib kentinde başlattığı adımlarını tamamlıyor ve bu çerçevede iki hat üzere yürüyor. Birinci hat Astana'da anlaşmaya varılan gerilimin azaltılması sözleşmesiyle üzerinde ittifak edilen gözlem noktalarında konuşlanmak. Diğer hat ise İslamcı gruplarla anlaşmaksızın bölgede aktif grupların askeri hiyerarşilerini yapılandırmaktır..." Aynı site şunu da kaydetti: "Bu yılın başından beri Türk gözlem noktaları İdlib'in Batı yakasında değil de doğu sınırları üzerinde yaygınlaşmaktadır. Bu durum gözlem noktalarının neden doğu yakasına yoğunlaştığı sorularını gündeme getiriyor! Kaynaklara göre buradaki gruplar Türkiye'nin yardımını almayan gruplardır..."

Ve Türk gözlem noktalarının varlığına rağmen Rus hava saldırıları İdlib'i hedef almaktadır... enabbaladi.net sitesinin İdlib muhabirlerinin verdiği bilgiye göre Rus uçakları güney İdlib'in köylerini, yankısı bütün İdlib'ten duyulacak ölçüde ağır bombardıman füzeleriyle vurmaktadır."

- Üçüncü cephe: Amerika, uluslararası koalisyona dâhil ettiği Suud rejimini harekete geçirdi. Suudi Arabistan, Amerikan yönetimi ve onun adına Suriye'ye kara birliklerini göndermeye hazır olduğunu duyurdu. Bu rejim de tıpkı Türkiye gibi kirli bir oyun oynayarak silahlı grupları parasıyla zehirleyerek etkisi altına aldı ve bu grupların rejimin kalbi başkent Şam'a doğru ilerlemelerini engelledi. Hâlbuki bu gruplar, Şam'a görüş mesafesi kadar yakındılar. Bazıları ise taş atımı uzaklıktaydılar! Gruplara rejimle görüşmeyi kabul ettiren Suud rejimidir. Mali desteğinin etkisi altında kalmış olan grupları Riyad'a taşıyarak diplomatik görüşmelere katılmayı kabul ettirdi. 11 Aralık 2015'te Birinci Riyad, 22-24 Kasım 2017'de de İkinci Riyad toplantısı gerçekleşti. Ve Amerikan planına uygun olarak Cenevre ve Viyana'da rejimle görüşmek üzere ortak komisyon kuruldu. Suud rejimi Amerikan çıkarlarına hizmet etmeye hazır durumdadır. Suudi Veliyaht Prensi Muhammed bin Selman, Amerika'da efendileri ile gerçekleştirdiği bir dizi görüşmenin ardından kendisine verilen talimatlar doğrultusunda Amerikan Time dergisine şu açıklamayı yaptı. Amerikan Time dergisinin 06 Nisan 2018 tarihli baskısında yer alan açıklama şu şekildeydi: *"Şu durumda Beşşar Esed'in kalıcı olduğuna inanıyorum. Savaş olmadan Beşşar'ın gideceğini sanmıyorum. Böyle bir savaşı başlatmayı düşünen birisinin olduğunu da düşünmüyorum."*

- Dördüncü cephe: Bu cephe, Türkiye'nin önemli bölgelerde "gerilimin azaltılması"nu garantilemesinden sonra rejim, İran ve Rus kuvvetlerinin bulunduğu cephedir. Bu cephenin güçleri Tedmur'da girdikleri çatışmalarla Deyrizor'a kadar ulaştılar. Bütün bunlar, Türkiye ile Suudi işbirliği sayesinde grupları yörüngelerine çekmeleri ve "terörle" mücadele adı altında yönlerini Şam zorbasından başka cephelere çevirmeleri sonucunda olmuştur. Böylece rejim, derin bir nefes almış, devrim yıllarında tatmış olduğu yenilgi psikolojisinden sıyrılmış, Cenevre ve Astana'da görüşme turlarında güçlü bir taraf edasına bürünmüştür. Öyle ki, bu görüşmelerde üst perdeden konuşmalar yapıyor, bazen de görüşmelerden çekiliyordu. Muhalif gruplar ise bir ara devrilmekten kurtuluş olarak gördüğü barışçıl çözüme yanaşması için devletlerin rejime baskı yapmalarını ister bir hale gelmiştiler!

C- Parazitli tarafların bertaraf edilmesi: Amerika, başından beri Avrupa devletlerini Suriye sahasından uzak tutmaya çalıştı ve bunu Rusya ile arasında bir mesele haline kendisi getirdi. Rusya, Suriye'de Amerika'dan bağımsız bir taraf değildi. Fakat Amerika, Rusya'yı, kuklası Beşşar'ın yanında koruma görevlisi olarak ve uluslararası düzeyde yürüttüğü görüşmelerde vitrin olarak kullandı. Ayrıca meseleyi Rusya ile aralarına hasrederek Avrupa devletlerinin Suriye meselesine müdahil olmalarını engellemiş oldu. En az bunun kadar önemli olan diğer bir mesele de Amerika'nın, bölgesel bulandırıcı taraflar olan "Katar ve Ürdün"ü kontrol altında tutmasıdır. - Katar meselesi: Amerika 2017'nin ortalarında Katar'ın Suriye'de "terörü" desteklediğini iddia etti ve Suud ile birlikte Mısır'ı Katar üzerine kışkırtarak boykot uygulamalarını sağladı. Kendisini Amerikan ajanlarının doğrudan tehdidi altında bulan Katar'ın bu şekilde Suriye meselesini bulandırmaya devam etmesini engelledi ve böylece onun etkin rolü sona ermiş oldu. - Ürdün'e gelince, Ürdün ve istihbarat birimleri Suriye'nin güneyinde bulunan gruplarla güçlü ilişkiler kuruyordu. İngiltere'nin Suriye'de bir ölçüde nüfuz elde etmesini sağlamayı amaçlayan bu girişimler İngiltere'nin çıkarları adına kuruluyordu... Amerika buna engel olmak için bizatihi kendisi Suriye'nin güneyinde "gerilimin azaltılması" aldatmacası çerçevesinde Rusya ile görüşmeleri başlattı. Bu sayede rejim, güney üzerinde kontrol sağlama imkânı buldu. Bunun sonucunda Ürdün'ün etkisi önemli ölçüde bitmiş oldu...

5- Amerikan siyasetinin ve özellikle Türkiye, Suud ve iç sorunları sebebiyle düşük yoğunluklu da olsa Mısır gibi tabi devletlerin siyaseti incelendiğinde yukarıda aktarıldığı gibi Amerika, Suriye için çizmiş olduğu bütün bu geniş hat üzerinde eş zamanlı olarak hareket etmektedir. İran, Rusya ve rejime askeri saldırılarla muhalefeti vurması için kapıları açık tutarken, öte yandan muhalifler nezdinde, kendisinin kurtuluşları için çırpındığı hususunda oluşan en ufak tereddütleri dahi gidermeye çalışmaktadır. Rejim, Rus savaş uçaklarının desteğiyle Deraa'ya ve güney bölgesine ağır saldırı başlattığında, Amerika 23 Haziran 2018'de ÖSO gruplarına Ürdün'deki büyükelçiliği aracılığıyla bir mesaj ilettili. Bu mesajda şöyle diyordu. *"Kendi çıkarlarınıza, halkınızı ve grubunun*

çıkartmalarına dayanarak bir karar almanız gerektiğini anlıyoruz. Ancak kararınızı bizim tarafımızdan askeri bir müdahale umudu veya varsayımına dayandırmamanız gerekiyor.” [23.06.2018 enabbaladi.net] Yani Amerika kendisi ile işbirliği halinde olan gruplara, kurtuluşları için çabaladığı noktada herhangi bir beklenti içinde olmamaları mesajını iletmektedir. Bazı haber kaynaklarının da dile getirdiği gibi bir takım gruplar bu mesajı aldıktan sonra gaflet uykularından ayılmış ve Amerika'nın kendilerini aldattığını yeni anlamışlardı! Şimdi mi?

Bu şekilde Amerika, Suriye'de rejim, Rusya ve İran aracılığıyla silahlı grupların kökünü kazıma siyaseti gütmekte ve bunun önünde hiçbir engel tanımamaktadır. Ancak bu, Suudi Arabistan ve Türkiye'nin yardımıyla olmaktadır! Amerika'nın gruplara olan desteği ise beyanatların ötesine geçmemekte ya da dostluklarını kazanmak için grup liderlerine yapılan mali ödeneklerle sınırlı kalmaktaydı. Onlara ulaşan Amerikan silahları ise az ve niteliksiz, etkisiz ve saldırı değil savunma özelliklerine sahip silahlardı. Bunlar da sadece grupların Amerika'yı dost edinmeleri için kendilerini desteklediği ve yanlarında olduğu noktasında ikna olmaları içindi. Bugün ise artık güç dengelerini Beşşar lehine değiştirdikten sonra bu boş sözlere de gerek kalmadı. Artık Amerika'nın yanı sıra Suudi Arabistan ve Türkiye gibi tabi devletler nezdinde bu dosya kapanmış oldu.

6- Siyasi görüşmelerin gidişatına gelince, Amerika devrimi bitirmek ve Beşşar'ı ayakta tutabilmek için daima siyasi çözümü erteleme yoluna gidiyordu. Bundan dolayı siyasi çözüm koşullarının olgunlaştırılması ve sonunda nihai kararın kendisine kalması için sürekli olarak ikili görüşmeler yapmaları ve ortamı hazırlamaları için ajanları ve tabi devletleri motive etmektedir... Bundan dolayı yıllardır devam eden siyasi görüşmelerin sürecinde Amerika'nın Türkiye ve Suudi'deki ajan ve uşakları Suriye muhalefeti için konferans ve toplantılar düzenleme hususunda çırpınıp duruyorlar ve siyasi sahada bazı liderleri öne çıkarıyorlar, bazılarını ise uzaklaştırıyorlardı. Bütün bunlar oyalama taktikleriydi. Ki rejim kendi ayakları üzerinde durabilsin ve Amerika, Rusya'nın yardımıyla ya da yardımı olmaksızın siyasi çözüme erişebilsin. Lakin Beşşar ve müttefiklerinin Halep şehrinde, sonra Vadi Barada'da, Kalamun'da, ardından Doğu Guta'da elde ettikleri askeri başarılar ve başkent Şam'dan sonra Humus ve Hama kırsallarından şimdi de Deraa'dan ve belki bundan sonra İdlib ve elde kalan Halep kırsalından tehlikeyi izale etmeleri Amerika'nın siyasi çözümünün yaklaşmakta olduğu izlenimini vermektedir. Ancak bu İdlib sonrasına tecil edilmiştir. Onlar bunun ön hazırlıklarını yapmaktadırlar. Fua Zebadani anlaşmasının uygulamasını tamamladılar. Rusya ve Türkiye arasında 17 Temmuz 2018 tarihinde imzalanan bir anlaşma, rejime sadık ve muhalifler tarafından muhasara altında tutulan İdlib'teki Fua ve Kefraya halkının tahliyesini karara bağlıyordu. Bu, grupların elinde rejimi baskı altına alabilecekleri hiçbir kart bırakmamak ve rejim, bu bölgeye bir saldırı düzenleyeceği veya katliam gerçekleştireceği zaman herhangi bir çekince taşımaması içindi... Sonra Amerika'nın siyasi çözümünün önünde İdlib'ten ve Batı Halep'in kırsalından başka bir engel kalmadı. Bu bölge birçok devrimcinin bulunduğu önemli bir bölgedir. Ancak Türkiye'nin, buradaki silahlı grupların çoğu üzerinde kullanması muhtemel kartları vardır. Muhtemelen Türkiye, ağır silahları rejime teslim etmeleri ve onunla barışmaları için bu gruplara baskı uygulayacaktır. Böyle bir şey rejimin, Rusya ve İran'ın savaşmasından daha tehlikeli olacaktır. Oysa bu ikisi de son derece tehlike ve zararlıdır... Suriye devriminden askeri güç sökülüp alındığında Amerika'nın siyasi çözümü uygulamaya konulacaktır... Tercih edilen görüşe göre Amerika, siyasi çözümün bir parçası olacağı "geçiş süreci" için Beşşar'ın kalmasını istemektedir. Bu süreçte muhaliflerin tamamının tasfiye edildiğinden emin olmak isteyecektir. Daha sonra Suriye'deki nüfuzunu korumayı sürdürecektir Beşşar gibi başka bir ajanını getirecektir. Aynı şekilde Filistin'i gasp etmiş Yahudi devleti beslemelerinin güvenliğini korumak için de buna ihtiyaç duymaktadır. Amerika, Yahudi varlığının güvenliğini sağlayacak ve ona bir tek kurşun bile sıkmayacak Beşşar gibi bir ajanı istemektedir. Nitekim Netanyahu 12 Temmuz 2018'de Rusya'nın başkenti Moskova'dan ayrılırken gazetecilere yaptığı açıklamada, "Esed rejimi ile (baba ve oğul) herhangi bir sorunlarının olmadığını ve 40 yılı aşkın süredir işgal altındaki Golan Tepeleri'ne Suriye tarafından tek mermi bile atılmadığına işaret ederek, " Esed rejiminin Suriye'deki varlığına karşı değiliz. Ancak rejim ordusu da dâhil olmak üzere kim yaparsa yapsın her türlü ihlale karşı sınırlarımızı korumaya devam edeceğiz" dedi. [12.07.2017 Haaretz]

7- Suriye rejiminin sahip olduğu askeri güç zayıftır ve siyasi çözüm sonrasında ülkede kontrolü sağlamak için yeterli değildir. Beşşar ordusu tükenme noktasına gelmiştir. Amerika, farklı

kanallarla gerek Rusya gerekse İran üzerinden Beşşar güçlerine kesintisiz silah tedarik etmişse de insan kaynağı rejimin esasi problemi olarak kalacaktır. Bu sebeple öngörülen şudur ki, Amerika'nın siyasi çözümü koruyabilecek bir güce dayanacaktır. Bu bağlamda Amerika iki yoldan birini izlemektedir. Bunlar:

A- İran'a, onun partisine, İranlı, Afganistanlı ve Pakistanlı milis güçlere dayanmaya devam edecektir... Bu seçenek onların iskân ve vatandaşlık sorunlarını çözüme kavuşturmayı gerektirecektir. Bazı haber kaynakları Suriye rejiminin bu günlerde bu mesele üzerinde çalıştığına işaret etmektedir. Uzmanlardan biri, 30 Nisan 2018'de Alman haber ajansına (DW) yaptığı açıklamada, Suriye'de 45 milis gücü bulunduğunu ve sayılarının 40 bin civarında olduğunu belirtti. Uzmana göre *"Kanaatimce bu milisler Suriye'de kalacaktır... Biz Şam'da vatandaşlık verme işlemine tanık olduk. Şii milisler Şam'ın Seyyid-e Zeynep ve diğer bölgelerinde meskûn bulunmaktadır... İran'ın bunun için çalıştığını düşünüyorum. Benzer bir durum Haşdi Şabi için de söz konusudur. Bunlara vatandaşlık verilmesi bölgede kalıcı olmalarına katkıda bulunacaktır."* Rejim, yeniden kontrolüne geçen bölgelerdeki çocukları zorunlu askerlik hizmetine tabi tutuyor. Ancak sadakat kuşkuları yüzünden devrim sürecinde safında savaşmış milislere ancak güvenebiliyor.

B- "Barışı korumak" için bölgesel güçlere dayanmak. Mısır, Suudi Arabistan ve Türkiye askerleri bu gaye için ön plana çıkabilirler. Bu yeni bir mesele değildir. El Cezire sitesi 08 Nisan 2016'de bir Amerikan gazetesinden aktardığına göre *"Amerikan The National Interest dergisi yıllardır Suriye'yi saran savaşa işaret ederek şunları söyledi: "Bataklığa sürüklenmiş olan ülkeler çatışmanın ne şekilde sonuçlanacağını göz önünde bulundurmaksızın barışı koruyacak güçlere ihtiyaç duyarlar..."* Suriye'de çözüme ulaşmak için Amerikan tasavvur henüz bununla sınırlı değildir. Beşşar lehine askeri başarılarla rağmen dışarıdan güçler transfer edilecektir. El Cezire sitesi 17 Nisan 2018'de bildirdiğine göre *"Wall Street Journal gazetesi, Donald Trump yönetiminin, Suriye'de IŞİD'in yenilgiye uğratılmasından sonra ülkenin kuzey doğusunda istikrarı korumak için Amerikan kuvvetleri yerine Arap kuvvetlerini yerleştirmeyi planladığını söyledi. Gazete, Amerikan Ulusal Güvenlik Danışmanı John Bolton'ın Mısır'ın çabalarının neler olacağını öğrenmek için Mısır İstihbarat Başkan Vekili Abbas Kamil'i telefonla aradığını ifade etti. Gazete, oluşturulacak bu orduya katılmaları ve mali destek sağlamaları için benzer bir görüşmenin körfez ülkeleri ile de yapıldığını kaydetti. Amerikalı yetkililer, Arap ülkelerinin Trump'ın özellikle de mali destek sağlamaları hususundaki talebine icabet edeceklerini öngörmektedir."*

8- Amerika'nın Suriye siyaseti çerçevesinde ortaya koyduğu ve gelişen olayların işaret ettiği durum budur... Bunlar üzerinde düşünüldüğünde, rejimin bu güne kadar yıkılmaması ve varlığını sürdürmüş olması birinci derecede ne rejimin ne Amerika'nın ve maşaları olan Rusya, İran ve milislerin ne de Türkiye ve Suudi Arabistan gibi tabi ve ajan devletlerin gücüyle olmamıştır. Bunların belirli etkilerinden söz edilebilse de en büyük etken birçok grup liderlerinin Amerika'ya güvenmesi, onunla işbirliğine gitmesi, aldanma ve ihanet içinde olmalarıdır. Bu liderler, her eyleminde Amerika'nın İslam ve Müslümanlara düşman olduğunu unuttular ve kendilerini desteklediğini zannettiler. Aynı şekilde Amerikan kuklası olan Türkiye ve Suudi Arabistan'a güvenmelerinin de önemli etkisi olmuştur. Evet, Fırat Kalkanı cephesi açılıp savaşçıları kritik mevzilerden çekerek Halep'i nasıl teslim ettiğini, ardından Zeytin Dalı harekâtıyla İdlib'in güneyindeki savaşçıları mevzilerinden çekerek bu bölgeyi Rusya ve rejime hazır lokma olarak nasıl da sunduğunu herhalde unuttular... Suudi Arabistan'a gelince, bu gruplar Suudi Arabistan'ın bu azgın rejimle diyalog zeminini oluşturmak için nasıl da çırpındığını, bu müzakere süreçlerinin rejimin yıkılmasından çok bekasını sağlayan süreçler olduğunu muhtemelen unuttular. İşte en sonunda Suudi Veliaht Prensi ağzındaki baklayı çıkararak Beşşar'ın kalması gerektiğini söyledi... Daha şaşkıncu ve garip olanı ise Rusya'nın bombalamaları barbarca devam ederken dahi bu grup liderlerinin onunla müzakere süreçlerini sürdürmüş olmaları, dahası orta ölçekli ve ağır silahlarını ona teslim etmiş olmalarıdır! Rusya'nın tank ve toplarını teslim almaları ne kadar incitici bir sahnedir. Silahlarını teslim ettiklerinde bu grup liderleri ne kadar zelil ve aşağılanmışlardı... İşte bütün bunlar, bu olup bitenlerin esas sebebidir. Bu gruplar uzun yıllar rejimle savaştılar ve ilerleme kaydettiler. Fakat uzun yıllar savaşarak kontrolleri altına aldıkları bölgeleri birkaç gün içerisinde teslim ettiler; Türkiye ile işbirliği yaparak Halep'ten, Suudiler ile işbirliği yaparak Suriye'nin güneyinden özellikle Deraa'dan çıktılar. Bu şehirlere terk ettikleri sırada depoları rejim ordusundan

ganimet olarak aldıkları silahlarla doluydu. Yıllarca rejimin, Rusya'nın, İran ve milislerinin saldırılarına, varil bombalarına, ağır bombardıman silahlarına ve füzelerine karşı direnmeleri, sonunda da işbirliği halinde ihanet ederek savaşmaksızın bölgeleri, silahlarını teslim etmeleri ve öz yurtlarını terk etmeleri hakikaten ne üzücü! Düşünen bir insan bunun temel sebebinin İslam'ın ve Müslümanların düşmanlarına ve bunların tâbi ve ajanı olan devletlere güvenmek olduğunu görür. Bu grup liderleri ister bilerek ister bilmeyerek ister kasıtlı ister hatayla yanlış yapmışlardır. Her ikisi de acıdır... Belki şöyle bir soru sorulabilir: Madem **Hizb-ut Tahrir** bu derece siyasi uyanıklığa ve basirete sahip; işlerin nereye evirileceğini öngörebiliyor, neden gruplara şimdi içine düştükleri duruma düşmemeleri için nasihat etmedi? Bu soruyu soran kimseye temin ediyorum ki, kendilerine nasihat etmekten, öğüt vermekten ve işlerin varacağı bu noktayı tüm delil ve kanıtları ile birlikte açıklamaktan dillerimiz kurudu. Nasihat etmek ve yol göstermek için kendilerine gitmekten ayaklarımıza kara sular indi. Çünkü arabaların erişmediği yollara yayan gidiyorduk. Hatta bu çok sık ziyaretlerimizden dolayı bazıları bizi kendilerinden zannediyordu! Bu soruyu soran kimse, neşriyatlarımız ve soru-cevaplarımızı incelemiş olsaydı, bizim üzerimize düşeni fazlasıyla yaptığımızı görecekti. Ancak bu grup liderlerinin çoğu, Allah'tan korkmuyor ve sorumluluk bilinci ile hareket etmiyor. Aksine kendilerini uyardığımızda, devrime ihanet içerisinde olan devletlerden aldıkları kirli paraya atıfta bulunarak bize *"Peki o zaman para nereden gelecek? Hizb-ut Tahrir bize para vermiyor"* diyorlar, böylece kâfirlerden ve hainlerden mali destek almayı meşrulaştırmaya çalışıyorlardı! Onlara *"siz bu şekilde onların elinde rehin olursunuz/bağımsız kararlar alamazsınız"* dediğimizde *"yok, yok"* diyorlardı. İşte bunun sonunda giden gitti, onlar hala gaflet uykularından uyanabilmiş değiller... Onlara *"rejimden çok oranda ganimet tedarik ediyorsunuz, peki neden bir parça silah almak için hainlerin karşısında kendinizi zelil düşürüyorsunuz"* dediğimizde bize *"Silahu nereden alalım, Hizb-ut Tahrir bize silah vermiyor"* diyorlardı. Onlara *"bu silahlar sizi onların elinde tutsak haline getirecektir"* dediğimizde *"düşmandan alıp yine düşmanla savaşırız!"* diyorlardı. Kısa bir süre sonra en muhtaç oldukları zamanda kendilerine silah verilmediğinde, hatta bu ülkelerle işbirliği içine girmeleri sonucunda silahlarını teslim etmek durumunda kaldıklarında, anladılar fakat iş işten geçmiş oldu... İşte biz onlara bütün bu olacakları anlatıyor, nasihat ediyorduk fakat onlar nasihat edenlerden hoşlanmıyorlardı! Örnek olması açısından 05 Nisan 2018 tarihli yayınımızdan bazı bölümleri hatırlatmak istiyorum: *"Hizb, bu grupları bilinçlendirmek, olan olaylar, dönen dolaplar hakkında onları aydınlatmak için hiçbir çabayı esirgemedi. Ancak yine de onlar, silah ve para verdikleri, Hizbin buna gücü yetmediği, sadece nasihat ettiği gerekçesiyle o canilerin peşinden gittiler... Nasihat, kılıç karşısında işe yaramaz diye de eklediler! Elinde tutan için kılıcın her iki tarafı da keskin bir alet olduğunu bilemediler. Uyanık ve basiret sahibi biri için kılıç, kendisini hasmının şerrinden koruyan bir kalkandır, düşmanını yenmek için güçlü bir silahtır... Ama canilerin peşinden koşan aldanmış biri için kılıç, paralanmış, yırtıcı bir kalkandır. Hasımını öldürmeden önce elinde tutamı öldürür!"*

Bilinçlendirme ve bilgilendirmemizi kabul etmeyen bu gruplara... Savaşta söz fayda etmez deyip Arap, Türk ya da İranlı olsun Müslümanlara ihanet edenlerden silah ve para desteği isteyenlere... Kirli para almak Şam ile savaştan alıkoymaz düşüncesiyle mücrim Rus ve Amerikalılardan bile kirli para alan bazı gruplara... Diyoruz ki: İşte bak görün bu eylem ve söylemlerinizin akibetini. Tehcir ve sürgüne maruz kaldınız, hatta yurtlarınızdan ve çocuklarınızdan oldunuz!"

9- Sonuç olarak şunu söylüyoruz: İdlib'ten başka bir yer kalmadı. Kim bilir Erdoğan'ın bohçasında İdlib'i de zayıf edeceği başka kalkanlar ve dallar vardır. O şimdilik sessiz ve beklemededir... Gruplara yöneliyor ve diyoruz ki, Erdoğan'ın harekâtlarına aldanmayın ve İdlib'i rejim hesabına boşaltmayın... Halep'te başa gelenleri unutmayın. Buhari'nin Ebu Hurayra *RadiyAllahu Anh'* dan rivayet ettiğine göre Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi Ve Sellem'* in şöyle buyurdu:

لا يُلْدَغُ الْمُؤْمِنُ مِنْ جُحْرِ وَاحِدٍ مَرَّتَيْنِ "Mümin bir sokulduğu yerden ikinci defa sokulmaz." İki defa sokulmak mümine yakıştırılmıyorsa defalarca nasıl olur?

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْفَى السَّمْعِ وَهُوَ شَهِيدٌ "Şüphesiz bunda, kalbi (aklı) olan yahut hazır bulunup kulak veren kimseler için bir öğüt vardır." [Kaf 37]

En son olarak daha önce söylediklerimizin altını çizerek diyoruz ki, günler insanlar arasında deveran eder. Bu ümmet Haçlılar ve Moğolların buna benzer hatta daha şiddetli saldırıları ile sınandı. Sonra toparlandı ve yeniden ayağa kalktı, onların kökünü bu topraklardan kazıdı ve dünyaya yeniden hükmetti... Doğru, o günlerde İslam'ın hükmü geçerliydi. Zayıf da olsa hilafet mevcuttu. Ümmetin bir başı vardı ve düşmanına karşı savaşmak, batılı yok edip hakkı galip

getirmek için onu birleştireyordu. Böylece bu büyük meydan okumaları def ediyor ve yeniden ayağa kalkabiliyordu... Bugün ise İslam'ın hükmü geçerli değil, Hilafet de mevcut değil. Bu durumda Müslümanları düşmanlarıyla savaşmak için kim birleştirecek? İçinde bulunduğumuz vakıayı tanımlamak için böyle bir soru makul olabilir. Lakin Hilafet için çalışma Allah'ın izniyle bütün gücüyle devam etmektedir. Hilafet İslam beldelerinde Müslümanların en büyük arzusu haline gelmiştir ve onu var etmek için sözlü ve fiili gayretlerini ortaya koymaktadırlar. Hilafetin ilgası noktasında o çirkin komponun sahnelendiği 28 Recep 1342 /3 Mart 1924 karanlık günleri aydınlığa çevirmek ve Allah'ın takdir ettiği günde Hilafet güneşini yeniden iade etmek için var güçleriyle çalışmaktadırlar. Bu Allah için hiç de zor değildir. İşte o gün zulmedenler ve ihanet edenler nasıl bir inkılap ile devrileceklerini göreceklerdir... Müslümanlara düşen Allah'ın rahmetinden ümitlerini kesmemektir. Şam yine Şam olarak kalacaktır. O İslam darının merkezidir: Nuaym bin Hammad, "Fiten" kitabında Kesir b. Murra'dan rivayet ettiğine göre Rasûl *Sallallahu Aleyhi Ve Sellem* şöyle buyurmuştur:

عَفْرُ دَارِ الْإِسْلَامِ بِالشَّامِ "İslam darının merkezi Şam'dır." Hizb, Allah'ın yardımından emindir. Allah'ın yardımı sadece Nebi ve Rasûller için değil, bilakis sadık müminler için de geçerlidir; sadece ahiret hayatı için değil, bu dünya hayatı için de geçerlidir.

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ "Şüphesiz ki, peygamberlerimize ve iman edenlere dünya hayatında ve şahitlerin şahitlik edecekleri günde yardım ederiz." [Gafir 51] İşte o gün müminler Allah'ın yardımıyla sevinirlerken, cürüm işleyenlere dünyada zillet, ahirette ise elem verici bir azap vardır. Allah, intikam ve sınırlanamaz güç ve irade sahibidir, Aziz ve Hikmet sahibidir.

H.16 Zilkade 1439
M.29 Temmuz 2018